

Publicerad 2024-03-15 21:43 av Fd stridspilot

Samarkand och dess längtan

språket fick skuggaor av sten
känsla av lögn och korsade fingrar

vid Ulugh tolkades bilder ur dunkla skyar
här ekar ännu steg längs sidenväg

Här har vindens lungor viskat länge
att ingen längre minns

Om det som är. Vad är det att bära ? Mot vem och var ?
Var det än bär väger historien tung och gräset är mjukt.

Här finns brusande floder som bär ditt språk om orden som skulle falla.
Mosaikformationer och vattenpipor ... Vackert galet

Kom sol kom vind.

Bär mig ända ända fram till Samarkand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fd stridspilot med Poeter.se id #232779 innehar upphovsrätten